notlivých předpisů, nýbrž o celkový obraz pod zorným úhlem *obecné metodologie*, o nastínění a řešení starých i nových problémů teoretických, které ani pro praksi nemohou býti lhostejné.

Poněvadž autor vyčerpávajícím, přehledným a jasným způsobem snaží se podati kostru všech teoretických problémů, zaujímá jeho objemné dílo pouze partii o *trestných činech*. Autor hodlá tudíž obecné části věnovati dva svazky. V druhém svazku má býti pojednáno o trestech a zabezpečovacích opatřeních. Sluší dodati, že v prvním díle, věnovaném trestným činům, pojednává na konci také o trestných činech administrativních.

Dílo toto jest doporučiti zvlášť těm, kdož zajímají se o metodologické úvahy ve sféře vědy trestněprávní, neboť na tomto poli spočívá jeho největší hodnota. Zvláště se to jeví v partii, věnované problému viny, neboť snad žádný problém neskýtá tolik těžkostí a nejasností jako problém viny, který právem je pokládán za centrální ve vědě trestního práva. Autor velmi pěkně zachycuje prvky psychické, jakož i elementy normativní v pojetí viny; přehledně registruje a kriticky hodnotí nejnovější učení německých kriminalistů jako zvláště Franka, Schmidta, Goldschmidta a Mezgera. V každém směru dílo *Wolterovo* má úroveň světovou. Dr. Olšar.

JOSEF PEKAŘ: *Valdštejn 1630—1634*. Dějiny valdštejnského spiknutí. — 2. nově vzdělané vydání. Druhý díl. — Praha. 1934. Melantrich. s. X-370 in-8. Kč 75. — Referovali jsme již (Všehrd XV., str. 346.) o prvním díle nového vydání Pekařova díla. V krátké a na naše poměry téměř v nezvykle rychlé lhůtě vychází druhý díl, který začíná kapitolou XI. o druhém příměří z 22. srpna 1633. Také druhému dílu Pekař předeslal hutnou předmluvu, v níž vystihuje některé své myšlenky. Je jisto, že z nich jedna z nejcennějších je právě jeho poukaz, že myšlenka Valdštejnova na pomstu se ve svém jádře kryje s programem českých nespokojenců, a že právě toto úzké spojení Valdštejnovy koncepce s českým převratovým plánem uniká ustavičně německé vědě, na niž si Pekař — ovšem plným právem — ztěžuje, že ignoruje jeho dílo jen proto, že je psáno česky. Je to smutný fakt a bude vskutku zajímavé, zda si aspoň německá věda nyní povšimne nového vydání knihy Pekařovy, převyšující úpravou i rozsahem vydání původní, když jí už uniklo prvotní zpracování.

Také druhému dílu se dostalo nové úpravy a je zásluhou nakladatele, že pochopil význam této knihy. Je to vedle nové grafické úpravy řada cenných vyobrazení, na nichž se demonstruje, jak při vhodné volbě ilustrace mohou pozvednouti vědeckou knihu. U přísně vědeckých knih je výběr obrázků velmi nesnadný, ale jednak se tím shromažďuje materiál pro vědecké pracovníky příští, jednak se kniha zpřístupní vážným čtenářům, byť neodborníkům. Ilustrace doprovázející Pekařova Valdštejna v 2. díle jsou většinou fotografie, někdy velmi vzácných originálů. Kromě toho je tu vložena mapa knížectví frýdlandského s počátku 1634, kterou na základě podrobných místopisných studií sestavil univ. prof. Dr. J. V. Šimák. Upozorňuji právního historika, že na ni prof. Šimák zakreslil i dvě území, později od Čech odpadlá, a to úsek novosvětský (ztraceno 1710) a Gerlachsheim im Winkel (ztrac. 1805). Konečně sluší vzpomenouti rejstříku věcného (uspořádání je typu známého z Pekařových Katastrů) a jmenného, který při velikém množství jmen jistě značně pracně, ale tím záslužněji pořídil Dr. Jan Hertl, jenž tím otevřel přístup k historii nejedné důležité osoby z tohoto pohnutého údobí českých dějin. Č a.

Zodpovědný redaktor Dr. Karel Novák. — Tiskl B. Stýblo v Praze, Václavské nám. 32.